

4. PROSINCE – 8. PROSINCE

Tento týden je spojen se svátkem sv. Mikuláše, mezi děti chodí Mikuláš, andělé a čerti a přinášejí drobné dárečky. Hodným dětem nadělí sladkosti, ovoce, oříšky..., zlobivým dětem i uhlí a brambory. No a co jsme mohli tento týden vyrábět jiného než právě Mikuláše s čertem a andělem? A o čem jiném jsme si mohli povídat než o této tajemné trojici?

My jsme jako děti chodily na faru. Tam za námi přišel Mikuláš a anděl, z Knihy dobra a hříchů nám vždy přečetli nejen naše lumpárny, ale hlavně všechno hezké, co jsme v daném roce udělaly, co se nám povedlo. Měly jsme velikou radost z pochvaly a z dárečků, které nám dával anděl. Když byly na faře malé děti, často se bály Mikuláše, nevím, jak by vyváděly, kdyby za nimi přišel čert.

Já si vzpomínám na dobu, kdy jsem chodila ještě do školky. Byla jsem s rodiči venku, tam jsme potkali čerta, ten mně řekl, abych si necucala bambuli od čepice (měla jsem totiž takovou čepici, kde ze dvou stran visely bambule a já si je pořád strkala do pusy a cucala je), kterou jsem i v tu chvíli měla v puse. A věřte, nevěřte, bambule jsem se už nikdy pusou nedotkla.

Moc hezký Mikuláš byl u nás ve školce a ve škole. Nebál jsem se ho, snad jako mrňous. No a teď jezdíme pravidelně do Opočna. Tam je to takové správnáčky strašidelné, je to fajn.

